

[Einer Jensen.]

Ordning her. Det har ikke manglet paa Tilbud fra vor Side for at naa til en Ordning i dette Spørgsmaal, men det har paa alle Maader vist sig, at man fra Venstres og konservativ Side ikke ønskede at naa til en Ordning her. Vi har tilbudt at ændre alle de Paragraffer, mod hvilke man har rejst Kritik, og vi har tilbudt for § 5's Vedkommende — det siger jeg ogsaa til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der talte om Kontingenterne til Arbejdsløshedskasserne —, og jeg stillede det direkte Spørgsmaal til Ordføreren for Venstre (Søren P. Larsen), om man vilde stemme for Lovforslaget, hvis vi tog § 5 ud. Det ønskede man ikke. Saa kan det ikke hjælpe nu at komme og tale om, at vi har manglet Smidighed. Nej, det som har manglet, er Villie hos Venstre og Konservative til at naa til et Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel talte om, at jeg havde gjort nogle Bemærkninger, om Hjertet var godt eller daarligt, det har jeg aldeles ikke. Jeg har sagt, at man maa være hjerteløs og en stor Egoist, naar man stemmer imod det foreliggende Lovforslag. (Fraenkel: Ja, det er jo akkurat det samme). Nej, om Hjertet er sygt eller daarligt, har jeg overhovedet ikke beskæftiget mig med. (Fraenkel: Jo, De har). Aldeles ikke.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mente, at Anstødsstenen for at naa til en Overenskomst i Udvalget var Bestemmelserne om Kontingentbetalingen. Det ærede Medlem talte om den haardhændede Kontingentpolitik, som Foreningerne fører. Det er jo fuldkommen urigtigt; der er ikke ført nogen haardhændet Politik. Tværtimod vover jeg at paastaa, at indenfor Fagforeningerne og Arbejdsløshedskasserne er der større Offervillighed overfor de arbejdsløse Kammerater, end der fra andre Sider er, og jeg tør sige, at der indenfor hver enkelt Kasses Omraade er betydelig Offervillighed med Hensyn til at komme de arbejdsløse til Hjælp. Spørgsmaalet om de 350 000 Kr. er ikke det, som er det afgørende i Lovforslaget. Lovforslaget drejer sig om at give ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse, der er uden Understøttelse, og det er opgjort til at ville koste ca. 5 Mill. Kr., og saa kan Spørgsmaalet om de 350 000 Kr. jo ikke være det væsentligste i disse Forhandlinger.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde ligeledes, at en af de Ting, man ændrede ved dette Lovforslag, var, at man forøgede de nu bestaaende Krisehjælpsunderstøttelser. Det er jo rigtigt. Man fore-

slaar, at der gives et Tillæg til Krisehjælpen, der gør det muligt at bringe den op paa samme Størrelse som den vedtægtsmæssige Understøttelse. Men naar man nu ved, at Arbejdsløshedskassernes ordinære Understøttelser er fra 2 til 4 Kr. om Dagen, og der af Krisekasserne kun maa udbetales $\frac{2}{3}$ deraf, vil det ærede Medlem sikkert give mig Ret i, at naar man naar ned paa en Understøttelse af 1 Kr. og nogle og tredive Øre om Dagen, er det i allerhøjeste Grad paakrævet, at denne Understøttelse bliver forøget.

Det ærede Medlem gjorde saa en Bemærkning om, at Venstre ved sin Ordfører allerede i Efteraaret havde forudsagt Krisen og havde peget paa Nødvendigheden af at træffe Foranstaltninger, og det ærede Medlem henviste til det store Forarbejde, som det ærede Medlem Hr. Krag havde gjort som Indenrigsminister. Jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, Indenrigsministeren har jo her i Dag gjort Rede for, hvilket formidabelt Arbejde det ærede Medlem Hr. Krag har præsteret. Jeg gaar ud fra, at efter at vi har faaet den sande Oplysning om dette Forhold, præsenteres vi ikke oftere for det.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa at tale om Lønpolitikken i Fagforeningerne og vilde paastaa, at det var de høje Lønninger, der var Skyld i Arbejdsløsheden. Nu er Forholdet jo det, at det ikke alene er herhjemme, der er Arbejdsløshed, baade Tyskland og England har en meget stor Arbejdsløshed, en Arbejdsløshed, der er betydeligt større end den, vi har herhjemme, og ser vi til Czekoslovakiet, har de ogsaa der i Øjeblikket en større Arbejdsløshed, end vi har herhjemme, og det kan dog formentlig ikke være de høje Arbejdslønninger, der er Skyld i Arbejdsløsheden i Czekoslovakiet. Nej, det, Venstre og Konservative tilsigtede med Loven af 1. Juli 1927, det var at benytte Arbejdsløshedskasserne i Kampen mod Fagforeningerne, det var at snære Arbejdsløshedskassernes Medlemmer stærkest muligt og økonomisk trykke dem ved at nedsætte Tilskuddene. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at man vilde ikke hjælpe Arbejderne i Kampen mod Arbejdsgiverne. Nej, det er jeg godt nok indstillet paa. Men det, Venstre og Konservative gjorde i 1927, var at hjælpe Arbejdsgiverne mod Arbejderne. Bortfaldet af den ekstraordinære Hjælp var et Forsøg paa at benytte Arbejdsløshedsloven i Løntrykkampen overfor Arbejderne.

Jeg spurgte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om de Konservative sta-